

at sysle med; og for disse glemte han ofte ganske Nuets Strid.

Han var allerførst fast besluttet paa at gifte sig, saasnart Forholdene paa nogen Maade tillod det. For sin Mødrenearv, der beløb sig til nogle tusind Kroner, vilde han købe sig en lille Bondejendom et eller andet Sted i Sognet og for Fremtiden ernære sig udelukkende som Jordbruger. For den Gærning, han mulig kunde komme til at øve i Menigheden som Præst og Lærer, vilde han ikke modtage noget Vederlag. Han vilde leve som fri og uafhængig Mand paa sin Gaard og i et og alt dele Liv og Kaar med sine Venner.

Han mente i Løbet af et halvt Aars Tid at kunne bringe sine Kundskaber i Landvæsen saa vidt, at han — med Hansine ved sin Side og forøvrigt med gode Venners Bistand — uden stor Risiko kunde overtage Styret af en saa lille Ejendom, som her var Tale om; thi til mere end en halv Snes Tønder Land, en Hest, et Par Køer og et Par Faar vilde hans Midler ikke kunne strække. Han var allerede begyndt at gaa i Lære hos sin Svigerfader og havde — som han selv syntes — i faa Dage gjort gode Fremskridt. Han havde sat sig ind i Jordens Behandlingsmaade, kunde